

[Udenrigsministeren.]

medlem hr. Rimstad refererede til en samtale imellem den daværende statsminister og statsministeren i England, hvoraf det fremgik, at den britiske statsminister havde advaret den danske statsminister om, at en ændring af vor politik ville få konsekvenser for vor stilling på det britiske marked. Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Per Federspiel, at jeg har drøftet dette spørgsmål med den britiske udenrigsminister, mr. Butler, og det er ikke noget forsøg på at være morsom, når jeg nu siger, at den eneste forskel, der er indtrådt i den britiske holdning i dette spørgsmål, er, at der i dag står mere på spil for Danmark, hvis vi udtræder af EFTA, end der gjorde, dengang advarslen faldt. Jeg vil derfor sige, at man ikke skal handle letsindigt med disse Danmarks livsvigtige interesser.

Det ærede medlem hr. Poul Møller, hvis udtalelser omkring Danmarks holdning her lidt havde karakter af en æggedans, sagde, at vi måtte have meget tungtvejende grunde for at ændre vor holdning, og det er jeg helt enig i. Jeg er helt enig i, at vi ikke må miste det britiske marked, heller ikke det britiske landbrugsmarked. Men når det ærede medlem så siger, at han og hans parti kræver klar besked om, hvorvidt regeringen er parat til at slutte en omfattende aftale med EEC, må jeg spørge det ærede medlem, hvad det er, det ærede medlem tænker på. Jeg forstår, at det ikke er fuldt medlemskab, og jeg måtte opfatte det ærede medlems udtalelser sådan, at det heller ikke er en associering. Hvad er det så, det ærede medlem tænker på? Er det forhandlinger om vilkår for afsætning for danske varer, for så kan jeg sige, at vi utværligt har ført disse forhandlinger. Hvis der er udsigt til, at Danmark kan opnå en opgørelse på de forskellige områder i en samlet aftale, vil vi da være fuldt parat til at gøre det. Jeg er dog af den opfattelse, at det ikke hidtil har været taktisk rigtigt af Danmark at forsøge på at opnå en sådan større samlet handelsaftale — for andet kan det jo ikke blive — med EEC. Men skulle der vise sig både en reel interesse deri og en mulighed derfor — men jeg stiller det spørgsmål, om det er taktisk klogt og rigtigt, at Danmark er det første land, der fører handelsforhandlinger med fællesmarkedet i stedet for

at gøre det med de enkelte lande — og skulle det vise sig at være en fordel, vil det være simpel fornuft, at vi søger en sådan omfattende aftale sluttet.

Hvis det ærede medlem derimod tænker på noget som helst andet end en handelsaftale, må jeg sige, at jeg ikke tror, det ærede medlem kan få regeringens tilslutning hertil. I øvrigt skal man i spørgsmålet om en omfattende handelsaftale huske på, at det er begrænset, hvor omfattende en sådan handelsaftale kan blive, idet vi på en lang række områder er bundet af GATT-aftalen. Jeg kan betro det ærede medlem, at det er problemer, vi har gennemdiskuteret og gennemdrøftet med kommissionen. Her er kommissionen, fællesmarkedslandene og vi på en lang række områder bundet af de aftaler, vi er indgået på i GATT, og vi bliver formentlig endnu mere bundet af de aftaler, vi håber bliver et resultat af Kennedyrunden.

Jeg er nu nået til, hvad der formentlig må blive den afsluttende bemærkning. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Per Federspiel fastholdt venstres principielle standpunkt, men ikke mente, at det var aktuelt at ændre vor markedspolitik, og jeg forstod, at det ærede medlem hr. Poul Møller ikke mente, at vi skulle gå videre end til at søge en eller anden form for handelsaftale. Derfor er jeg interesseret i at få at vide, på hvis vegne det ærede medlem hr. Anders Andersen taler. Det ærede medlem hr. Anders Andersen opfordrede nemlig regeringen til at søge en bemyndigelse til at optage forhandlinger om vilkårene for medlemskab i de seks. Dette folketing kan ikke vedtage at give regeringen bemyndigelse hertil, uden at det må opfattes således, at vi træffer en principbeslutning om indmeldelse isoleret i fællesmarkedet, hvis vi i øvrigt finder vilkårene for et sådant medlemskab acceptable. Det, jeg derfor gerne vil vide, er, hvor meget der står bag ved det ærede medlems opfordring til mig og til regeringen om at søge en sådan bemyndigelse. Det ærede medlem må vide, at forudsætningen er en principbeslutning om, at vi vil indtræde uden England. Det ærede medlem må vide, at det er en principbeslutning om, at vi vil udtræde af EFTA, og at det vil påvirke de forhandlinger, vi skal have allerede i næste uge, hvor nogle af hans organisa-